

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Cr/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114212581
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Holečková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:5114212581.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Holečkovou v právnej veci žalobcu F. A.I., D.. XX. XX. XXXX, H. N. U. XXX, XXX XX U., právne zast. Mgr. Branislav Samec, advokát, so sídlom Sad SNP 8, 010 01 Žilina, proti žalovanému V O L U M E N, spol. s r. o., so sídlom Lieskovská cesta 587/13, 018 41 Dubnica nad Váhom IČO: 00 651 966, právne zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

Súd priznáva svedkovi L. A.L., D.. XX. XX. XXXX, N. H. S. XXXX/X, XXX XX H., svedočné vo výške 100% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu žalobou doručenou súdu dňa 10. 04. 2014 na OS Žilina domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Arbitráž, s. r. o., so sídlom Jilemnického 30, Martin zo dňa 24. 03. 2014 vydaným pod č. konania R 2/2014. Tento súd na základe podanej žaloby uznesením pod č. 8C 113/2014 - 31 zo dňa 17. 06. 2014 rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a to v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Žiline vydaným pod č. 6Co 18/2018 - 51 zo dňa 29. 03. 2018. OS Žilina následne vec postúpila tunajšiemu súdu, ktorý namietal postúpenie, o čom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením 1Ndc 12/2018 zo dňa 18. 12. 2018 tak, že za príslušný súd určil Okresný súd Banská Bystrica, ktorý následne vo veci konal. Žalobca odôvodnil podanie žalobného návrhu tým, že žalobca, ako konateľ SK Lystra - mont, s. r. o., sa v podaní zo dňa 27. 01. 2014 vyjadril k rozhodcovskej žalobe tak, že nikdy nepodpísal Dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXX s obsahom, ktorý bol predložený rozhodcovskému súdu. Na žiadosť druhej strany podpísal uznanie dlhu, a však originál tejto listiny mu nebol odovzdaný. Listina uznanie dlhu, ktorú podpísal mala dve strany, pričom na prvej strane bola uvedená špecifikácia dlhu a jeho uznávací prejav za spoločnosť SK Lystra - mont, s. r. o., ktorá neobsahovala jeho podpis, ako prejav vôle fyzickej osoby pristúpiť k dlhu dlžníka a neobsahovala ani rozhodcovskú doložku. Žalobca vyslovil podozrenie, že došlo k protiprávnej manipulácii s listinou - uznaním dlhu, v ktorej bola pravdepodobne vymenená prvá strana, prečo podával i oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu podvodu. Na základe týchto skutočností neuznáva právomoc rozhodcovského súdu, keďže nikdy neprejavil vôľu túto právomoc založiť. Rovnako, ako fyzická osoba nie je pasívne legitimovaný, keďže nikdy nedošlo k pristúpeniu k dlhu. Rovnako tvrdil, že text dohody uznania dlhu sa nikdy vopred neprejednával, táto mu bola predložená bezprostredne pred jeho podpisom. Poprel tvrdenia o tom, že by mu bol doručovaný text dohody vopred e-mailom v dňoch

07. 11. 2013 a 29. 11. 2013, keďže v dohode je ako dátum uzavretia uvedený deň 07. 11. 2013. V danom konaní pred tunajším súdom žiadal predložiť originál dohody o uznaní dlhu, keďže nim nedisponuje. Po nahliadnutí by následne zväžil navrhnutie znaleckého dokazovania na preukázanie autenticity dohody. V žalobe ďalej tvrdil, že v názve dohody chýba okrem dohody o uznaní dlhu zároveň označenie, že sa jedná o dohodu o pristúpení k záväzku. Účastníkmi dohody sú v texte žalobcom predloženej dohody uvádzaní len žalobca, jeho splnomocnenec a dlžník, nie však subjekt, ktorý k dlhu mal pristúpiť. Dohodu podpisoval ako konateľ žalovaného 1/ (v rozhodcovskom konaní) a týmto podpisom prejavil vôľu zaviazat' len žalovaného 1/, nie však sám seba, ako žalovaného 2/. V takom prípade by ju musel podpísať ešte raz. V prípade, že by súd neuznal tieto jeho námietky poukázal, že nikdy, ako fyzická osoba neprejavil vôľu pristúpiť k záväzku žalovaného 1/. Rozhodcovskému súdu rovnako oznámil, že osvedčenú kópiu originálu listiny, že táto nemá vo vzťahu k jeho tvrdeným skutočnostiam žiadnu dôkaznú hodnotu, nakoľko sa z nej nedá posúdiť, či bolo s originálom dohody manipulované, t. j. či nebola vymenená prvá strana a takýto dôkaz je absolútne nepoužiteľný pre prípadné znalecké dokazovanie. Na základe týchto skutočností mal za to, že sú dané dôvody pre podanie predmetnej žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. c), g), h) Zákona č. 244/2002 Z. z., keďže žalobca v priebehu celého konania namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy, v rozhodcovskom konaní bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania (odmietnutie návrhov žalobcu na vykonanie dokazovania vo vzťahu k protiprávnej manipulácii s listinou a vykonania ústneho pojednávania) a v dôsledku protiprávneho postupu rozhodcovského súdu existujú skutočnosti, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a neboli súdom vykonané v pôvodnom konaní, ktoré môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (posúdenie autenticity listiny - uznanie dlhu). Žalobca tak ako už uviedol, neprejavil vôľu pristúpiť k záväzku spoločnosti SK Lystra - mont, s. r. o., preto v časti dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXX, predloženej rozhodcovskému súdu o pristúpení k záväzku je tento úkon nulitný. V podstatnom zotrval už na uvádzaných dôvodoch. Na základe nich žiadal zrušiť rozsudok rozhodcovského súdu s povinnosťou žalovaného nahradit' trovy konania žalobcovi. Tak, ako súd už uviedol, požadoval i aby súd rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, čo už vyššie súd konštatoval. K žalobnému návrhu žalobca pripojil rozhodcovský rozsudok č. R 2/2014 zo dňa 24. 03. 2014, vyjadrenie k rozhodcovskej doložke zo dňa 27. 01. 2014, vyjadrenie k žalobnej odpovedi zo dňa 21. 02. 2014, podanie z Okresnej prokuratúry Martin zo dňa 13. 02. 2014, žiadosť o predloženie dohody o uznaní dlhu zo dňa 10. 03. 2014, vyjadrenie zo dňa 17. 03. 2014.

2. Žalovaný sa k veci vyjadril podaním zo dňa 06. 02. 2019, v ktorom uviedol, že v žalobnom návrhu žalobca cituje len vyjadrenia, ktoré boli z jeho strany adresované rozhodcovskému súdu. Rozhodcovský súd sa s týmito námietkami žalobcu riadne a vyčerpávajúco vysporiadal v samotnom rozhodnutí, vykonal dokazovanie smerujúce k preukázaniu prípadnej manipulácie s dohodou, ktoré tvrdenia žalobcu preukázané neboli. Dohoda o uznaní záväzku bola vyhotovená na jednom liste (obojstranne vytlačená), preto ani žiadna manipulácia s ktoroukoľvek stranou dohody nebola fyzicky možná. Ohľadne skutočnosti týkajúcich sa pristúpenia žalobcu k záväzku hlavného dlžníka a k rozhodcovskej doložke žalovaný uviedol, že dohoda o uznaní dlhu bola podpísaná dňa 29. 11. 2013 v areáli spoločnosti Dalitrans, s. r. o., zhruba o 17.00 hod. Účastníci si spoločne prejednali jednotlivé body dohody o uznaní dlhu, teda aj rozhodcovskú doložku a dohodu o pristúpení fyzickej osoby (F. A.) k uvedenej dohode, na dôkaz čoho žalobca nadiktoval svoj dátum narodenia, ktorý bol dopísaný rukou do dohody a na znak súhlasu dohodu i podpísal. Žalovaný tvrdil, že pre podpisom dohody bol tento dokument zaslaný e-mailom prvý krát 17. 11. 2013 žalobcovi, nakoľko podľa jeho slov bolo nutné, aby si ho preštudoval jeho otec U., ktorý bol predtým konateľom dlžníka. Dňa 28. 11. 2013 bola e-mailom zaslaná upravená dohoda podľa požiadaviek hlavného dlžníka a následne oboma stranami odsúhlasená a podpísaná.

3. K porušeniu zásady rovnosti účastníkov žalobca neuvádza, o ktoré dôkazy má ísť a ktoré teda neboli vykonané v rozhodcovskom konaní. Z pripojeného rozhodcovského spisu súd zistí, že dokazovanie bolo vykonané v potrebnej miere na posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu v rozhodcovskom konaní a na vysporiadanie sa s námietkami žalovaných v rozhodcovskom konaní. Ústne prejednanie, či prípadne odmietnutie vykonania niektorého z navrhnutých dôkazov konajúci rozhodcovský súd sám uvážil, či dané úkony a dôkazy sú potrebné na posúdenie žalovaného nároku. Pokiaľ vyhodnotí, že potrebné nie sú, môže ich odmietnuť vykonať. Toto je na slobodnej úvahe súdu, pričom tieto úvahy rozhodcovský súd v odôvodnení rozsudku riadne popísal a zdôvodnil. Žalovaný preto považoval dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku za nedôvodné a účelové. Právne úkony, vrátane úkonu pristúpeniu k záväzku sú platnými právnymi úkonmi a žalobca bol nepochybne pasívne vecne legitimovaný v rozhodcovskom konaní. Ako konateľ obchodnej spoločnosti (dlžníka) musí byť dostatočne právne zdatný a obozretný pri

podpisovaní súkromnoprávných listín, aby vedel riadne posúdiť ich obsah aj právne dôsledky. Žalobca pri podávaní žalobného návrhu musí riadne označiť a špecifikovať dôvody na zrušenie rozsudku, keďže konajúci súd je len týmito skutočnosťami viazaný. Žalobu žiadal zamietnuť.

4. Právny zástupca žalobcu sa k podaniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 26. 02. 2019, v ktorom opätovne poprel tú skutočnosť, že text dohody bol vopred prejednaný a pred podpisom zaslaný e-mailom. Dohodu o uznaní dlhu podpísal výlučne konateľ dlžníka, ktorý svojim podpisom prejavil vôľu zaviazat' len dlžníka, nie však sám seba, ako fyzickú osobu. V takom prípade by bol podpísaný na uvedenej listine ešte raz. Právny úkon v časti o pristúpení k záväzku je podľa neho neplatný z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, ako aj z dôvodu, že nebol podpísaný konajúcou osobou, ale len konateľom iného subjektu - dlžníka. Dokazovanie pred rozhodcovským súdom považoval za frašku, ktorá potvrdila závažné pochybnosti širokej odbornej laickej verejnosti o zavedení inštitútu súkromných rozhodcovských súdov do právneho poriadku SR. Mal za to, že žalobca riadne v žalobnom návrhu konkretizoval dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žiadal žalobe vyhovieť.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na všetkých vyjadreniach i v ďalšom podaní, ktoré doručil súdu a tvrdenia žalobcu považoval za zavádzajúce so snahou vyhnúť sa zaplateniu záväzku. Tunajší súd žiadal vykonať dokazovanie rozhodcovským spisom, originálom dohody o uznaní a v prípade potreby navrhol vypočuť zástupcov žalovaného, ktorí dohadovali so žalobcom obsah dohody a túto so žalobcom podpísali. Tunajší súd i rozhodcovský súd od rozhodcovského súdu pripojil.

6. Na pojednávaniach vo veci strany zotrval na svojich vyjadreniach, pričom vzhľadom na tvrdenia žalobcu po predložení originálu dohody o uznaní (obojstranne vytlačený jeden list), žiadal žalovaný vyslychnúť osobu, ktorá za žalovaného dohodu o uznaní dlhu uzatvárala vzhľadom na rozdielne tvrdenia strán o počte listín, na ktorom sa nachádzal obsah dohody o uznaní. Svedok L. A., zamestnanec splnomocnenca žalovaného, ktorý pri svojom výsluchu potvrdil skutočnosti uvádzané žalovaným vo vyjadrení k žalobnému návrhu ohľadne miesta a spôsobu podpisania predmetnej dohody o uznaní žalobcom, pri ktorej bol osobne prítomný. So žalobcom prešiel všetky články dohody, vrátane rozhodcovskej doložky a dohody o pristúpení záväzku zo strany konateľa hlavného dlžníka, ako fyzickej osoby. Uvedená dohoda podľa jeho tvrdenia bola zo strany žalovaného podpísaná skôr, než ju podpísal žalobca po oboznámení sa s jej obsahom. Potvrdil tú skutočnosť, že sa jednalo o jednu listinu, na ktorej bol obsah dohody obojstranne vytlačený. Rovnako potvrdil skutočnosti uvádzané žalovaným ohľadne úpravy textu dohody podľa požiadaviek žalobcu, resp. otca žalobcu týkajúcu sa úrokov z omeškania a nároku žalovaného na zmluvnú pokutu. Tieto nároky žalovaného boli z pôvodného obsahu dohody o uznaní dlhu vypustené. Rovnako potvrdil, že štandardne uvedené dohody o uznaní dlhu konateľ dlžníka a dlžník podpisuje len raz, keďže sa jedná o tú istú osobu konajúcu za fyzickú osobu a konajúcu za právnickú osobu. Žalobca pri výsluchu potvrdil miesto vykonania tohto úkonu, nevedel sa však vyjadriť, či už na predmetnej dohode o uznaní dlhu bol podpis žalovaného, nevedel sa rovnako vyjadriť k prípadnej komunikácii splnomocnenca žalovaného s jeho otcom ohľadne vymáhania tohto dlhu. Poprel však tvrdenia o tom, že by mu listina uznanie dlhu bola v jednom vyhotovení odovzdaná. Žalobca sa rovnako nevedel 100% vyjadriť, či obsah dohody o uznaní dlhu bol na jednej listine, resp. na dvoch listinách, ku ktorej alternatíve sa viac prikláňal, že sa jednalo o dva listy, kde jeden z listov podpísal. Na dotaz žalovaného súdu potvrdil, že došlo k odpredaju obchodných podielov spoločnosti dlžníka, pričom sa domnieva, že toto bol jediný záväzok dlžníka, voči žalovanému pred jeho odpredajom. Strana žalobcu však zotrvala na svojom návrhu na znalecké dokazovanie, ohľadne možnosti manipulácie s predmetnou listinou uznanie dlhu. Súd na základe námietok žalovaného nepristúpil k vykonaniu znaleckého dokazovania, keďže zo strany žalovaného bol predložený originál tohto právneho úkonu a rovnako, ako rozhodca v rozhodcovskom konaní vyhodnotil nemožnosť manipulácie s uvedenou listinou (jeden list obojstranne vytlačený). Súd následne ukončil dokazovanie vo veci sa vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky v takom znení, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

7. Podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z. z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

8. Podľa § 40 ods. 1 písm. g) Zákona č. 244/2002 Z. z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17).

9. Podľa § 40 ods. 1 písm. h) Zákona č. 244/2002 Z. z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo.

10. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že rozhodcovský súd Arbitráž, s. r. o., Martin, vydal v konaní č. R 2/2014 rozhodcovský rozsudok dňa 24. 03. 2014, právoplatný dňa 03. 04. 2014, ktorým zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi sumu 26.070,34 Eur spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania tak, ako je to uvedené v petite tohto rozhodnutia. Súd okrem iného rozhodol i o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu tak, že ju zamietol, ako i návrh na vydanie predbežného opatrenia. Súd zistil, že žalobca podal na tunajší súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyššie citovaného včas, keďže tak učinil v lehote podľa § 41 Zákona č. 244/2002 Z. z., účinného do 31. 12. 2014. Žalobu pritom odôvodnil ustanovením § 40 ods. 1 písm. c), g), h) Zákona č. 244/2002 Z. z., účinného do 31. 12. 2014, a to, že jeden z účastníkov rozhodcovského konania poprel platnosť rozhodcovskej zmluvy, z dôvodu porušenia zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, ako aj z toho dôvodu, že mal na to dôvody, pre ktoré mohol žiadať obnovu konania podľa osobitného zákona. Súd preto pri dokazovaní skúmal, či boli naplnené predpoklady pre zrušenie rozhodcovského rozsudku č. R 2/2014 zo dňa 24. 03. 2014, vydaný rozhodcovským súdom Arbitráž, s. r. o., Jilemnického 30, Martin.

11. Žalobca v žalobnom návrhu namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorú podpísal, a to z dôvodu možnej manipulácie s obsahom predmetnej zmluvy, ktorá obsahovala už aj rozhodcovskú doložku a dohodu žalobcu, ako fyzickej osoby o pristúpení k dlhu dlžníka SK Lystra - mont, s. r. o., č. XXXXXXXX. Rovnako namietal svoj prejav vôle uzavrieť predmetnú dohodu o pristúpení záväzku a zároveň uzavrieť rozhodcovskú doložku, ako i to, že na uvedenej listine sa nenachádza ďalší jeho podpis, ako fyzickej osoby. Žalovaný považoval tieto jeho tvrdenia za účelové, keďže na základe požiadaviek žalovaného došlo k úprave obsahu dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXX, ktorú skutočnosť potvrdil i svedok L. A. na pojednávaní uskutočnenom dňa 15. 08. 2019, ktorý vykonával predmetný úkon za splnomocniteľa žalovaného. Z obsahu jeho výpovede mal súd za preukázané, že žalobca pred podpisom uvedenej listiny bol oboznámený s jej obsahom, vrátane článkov o pristúpení k záväzku konateľom dlžníka, ako fyzickej osoby a zároveň i s rozhodcovskou doložkou v prípade vzniku sporu medzi dlžníkom a veriteľom a ktorú listinu dobrovoľne ako konateľ dlžníka, ako aj pristupujúci dlžník podpísal. Rovnako potvrdil, že obsah úkonu dohody o uznaní dlhu, vrátane článkov o rozhodcovskej doložke a pristúpení k dlhu zo strany žalobcu, boli na jednom liste obojstranne vytlačene, ktorý originál bol súdu i predložený a zároveň predložený i k nahliadnutiu žalobcovi. Aj napriek predloženému originálu žalobca požadoval znalecké dokazovanie ohľadne možnej manipulácie s predmetnou listinou, ktorý návrh na vykonanie súd zamietol a tento nevykonal. Súd rovnako, ako rozhodcovský súd sa stotožnil s pravosťou predmetnej listiny a aj obsah úkonov obsiahnutých v tejto listine považoval za platne uzavretý, pričom irelevantné je, či pristúpenie k dlhu a rozhodcovskej doložke je alebo nie je uvedené v názve predmetnej listiny. Súd vychádza vždy z jej obsahu. Na základe tejto skutočnosti i rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc tak, ako to vyplýva z bodu 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62. rozhodcovského rozsudku. Súd rovnako, ako rozhodcovský súd vyhodnotil predmetné úkony - dohodu o uznaní dlhu, úkon pristúpenie k záväzku, ako i dohodu o rozhodcovskej doložke za platné právne úkony, keďže sa súd plne stotožnil s odôvodnením k týmto skutočnostiam uvedeným v rozhodcovskom rozsudku rozhodcom, ktorý rozhodoval predmetný spor, na ktoré odkazuje. Súd navyše uvádza, že i z rozsudku NS SR v konaní 1Obdo V 87/2007 zo dňa 17. 12. 2009 vyplýva, že zmluva, ktorej obsahom je aj ručiteľský záväzok, obsahuje iba jeden podpis za situácie, že záväzok obchodnej spoločnosti zabezpečuje ručením jej spoločník, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, nespôsobuje bez ďalšieho jej neplatnosť. Ak jedna osoba koná v procese vzniku zmluvy za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej podpis osobitne za každého z nich. Stačí jeden podpis. Uvedené je aplikovateľné i na úkon pristúpenie k dlhu, ako v danom prípade. Z tohto dôvodu súd nemal preukázané splnenie predpokladov pre podanie predmetnej žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z. z. Súd vyhodnotil, že obsah jednotlivých úkonov obsiahnutých v tejto listine - uznanie dlhu, napíňal všetky podstatné náležitosti pre jednotlivé právne úkony a v zmysle judikatúry súdov postačoval na tejto listine len jeden podpis žalobcu, ktorý pri týchto úkonoch vystupoval ako štatutárny zástupca dlžníka a tiež ako osoba, ktorá pristúpila k dlhu. Nedostatok prejavenej vôle pristupujúceho dlžníka súd tiež nemal preukázanú vzhľadom na tvrdenia žalovaného a svedka p. A. a tvrdenia žalobcu považoval za účelové,

ktorými si chcel privodiť len priaznivejšie rozhodnutie voči nemu, ako fyzickej osobe. Závazok dlžníka, za ktorého žalobca tiež konal, podľa rozsudku pritom nepoprel, ani právomoc rozhodcovského súdu.

12. Pokiaľ žalobca podal žalobný návrh v spojitosti s porušením zásady rovnosti účastníkov rozhodcovským súdom pre odmietnutie návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania vo vzťahu k protiprávnej manipulácii s listinou, prípadne k vykonaniu ústneho pojednávania vo veci samej, tun. súd poukazuje i na tú skutočnosť, že i s touto otázkou sa rozhodcovský súd riadne vysporiadal v bode 61., 62. rozhodcovského rozsudku. Aj tunajší súd vykonal dokazovanie ohľadne žalobcom tvrdenej porušenej zásady rovnosti predložením originálu listiny, ktorý bol i vo fotodokumentácii založený v rozhodcovskom spise a ktorú listinu rozhodcovský súd i žalobcovi zaslal na vyjadrenie. Žalobca aj napriek tomu požadoval od rozhodcovského súdu, aby vykonal dokazovanie znaleckým dokazovaním, ktorý návrh dôkazu i tunajší súd vyhodnotil za nevhodný, neodôvodnený, keďže pochybnosti žalobcu mal súd po predložení originálu listiny za vyvrátené, ohľadne tej skutočnosti, že by došlo k jej fyzickej manipulácii. Súd poukazuje, že rozhodcovský súd sám uváži, či navrhnuté dôkazy účastníkmi strán vykoná na preukázanie ich tvrdení. Pokiaľ vyhodnotí, že potrebné nie sú, môže ich vykonanie odmietnuť. Rovnako, ako žalovaný, i tunajší súd uvádza, že rozhodcovský súd sa i s týmito dôvodmi nevykonania všetkých navrhnutých dôkazov riadne v rozhodcovskom rozsudku vysporiadal. Z obsahu pripojeného rozhodcovského spisu tun. súd nemal preukázané, že by rozhodcovský súd porušil zásadu rovnosti, pričom iné dôvody žalobca k tomuto bodu v žalobe ani neuvádza. Z vyššie uvádzaného vykonaného dokazovania tunajším súdom nemá súd preukázaný ani protiprávny postup rozhodcovského súdu, na základe ktorého by mali existovať skutočnosti, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré súdom vykonané v pôvodnom konaní neboli a mohli by privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (posúdenie autentickosti listiny uznania dlhu znalcom). Iné žalobca nenavrhol

13. Vzhľadom na nepreukázanie dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcom v danom konaní, súd preto žalobu žalobcu zamietol.

14. O trovách konania tunajší súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania, voči žalobcovi vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

15. Strana žalovaného navrhla výsluch svedka L. A., ktorého súd vypočul na pojednávaní dňa 15. 08. 2019. Po výsluchu si svedok uplatnil nárok na svedočné v súlade s ust. § 258 ods. 1, 3 CSP. Súd preto rozhodol v dôsledku neúspechu žalobcu o tom, že nárok na svedočné priznal súd L. A. vo výške 100%, voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia vo vyhotovení dvojmo alebo ústne do zápisnice prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.